

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 152

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 28 februarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
208.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către domnul Nicolae Radu Chiurtu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei	192/142.	— Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008.....
209.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Marius Iulian Carabulea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Turismului.....	2	4–5
210.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Marius Iulian Carabulea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei	2	
211.	— Decizie privind încetarea, la cerere, a exercitării cu caracter temporar de către domnul George-Dionisie Mihai a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Transporturilor	3	193/283. — Ordin al ministrului sănătății și al ministrului muncii și justiției sociale privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul nr. 1.306/1.883/2016 pentru aprobarea criteriilor biopsihosociale de încadrare a copiilor cu dizabilități în grad de handicap și a modalităților de aplicare a acestora
212.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Alexandra Cerasela Pană a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Turismului	3	5–6
		4	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
			Decizia nr. 1 din 25 ianuarie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)
			6–16

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
de către domnul Nicolae Radu Chiurtu a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Ministerului Economiei**

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei nr. 613/MT din 24 februarie 2017, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/3.566/MB din 24 februarie 2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Nicolae Radu Chiurtu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 28 februarie 2017.

Nr. 208.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare, de către domnul Marius Iulian Carabulea
a funcției publice vacante din categoria înalților
funcționari publici de secretar general
al Ministerului Turismului**

Având în vedere Adresa Ministerului Turismului nr. 593/MTD din 24 februarie 2017, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/3.567/M.B. din 24 februarie 2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Marius Iulian Carabulea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Turismului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 28 februarie 2017.

Nr. 209.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către domnul Marius Iulian Carabulea a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Ministerului Economiei**

Având în vedere propunerea Ministerului Economiei, formulată prin Adresa nr. 613/MT din 24 februarie 2017, și Avizul favorabil nr. 12.424/2017 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei de către domnul Marius Iulian Carabulea,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marius Iulian Carabulea exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 28 februarie 2017.
Nr. 210.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea, la cerere, a exercitării cu caracter temporar
de către domnul George-Dionisie Mihai a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar
general adjunct al Ministerului Transporturilor**

Având în vedere Cererea domnului George-Dionisie Mihai, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/1.446 din 24 februarie 2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează, la cerere, exercitarea cu caracter temporar de către domnul George-Dionisie Mihai a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Transporturilor.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 28 februarie 2017.
Nr. 211.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Alexandra Cerasela Pană a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Turismului

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Turismului prin Adresa nr. 593/MTD din 24 februarie 2017 și Avizul favorabil nr. 12.426/2017 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Alexandra Cerasela Pană a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Turismului, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Alexandra Cerasela Pană exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Turismului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioac

București, 28 februarie 2017.
Nr. 212.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 192 din 28 februarie 2017

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 142 din 28 februarie 2017

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008

Văzând Referatul de aprobare nr. FB 1.674 din 28 februarie 2017 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și nr. DG 270 din 28 februarie 2017 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, având în vedere dispozițiile art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, și art. 4 alin. (3¹) lit. l) și m) din Hotărârea Guvernului nr. 734/2010 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în

Ministrul sănătății,

Florian-Dorel Bodog

sistemul de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 și 531 bis din 15 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Gheorghe-Radu Țibichi

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 193 din 28 februarie 2017

MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE
Nr. 283 din 28 februarie 2017

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul 1.306/1.883/2016 pentru aprobarea criteriilor biopsihosociale de încadrare a copiilor cu dizabilități în grad de handicap și a modalităților de aplicare a acestora

Având în vedere prevederile:

— Legea nr. 18/1990 pentru ratificarea Convenției cu privire la drepturile copilului, republicată;

— Legea nr. 221/2010 pentru ratificarea Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată la New York de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, deschisă spre semnare la 30 martie 2007 și semnată de România la 26 septembrie 2007, cu modificările ulterioare;

— Clasificarea Internațională a Funcționării, Dizabilității și Sănătății, versiunea pentru copii și tineri, adoptată de Organizația Mondială a Sănătății în anul 2007 și validată de România în anul 2012 de către Ministerul Sănătății, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului,

în temeiul:

— art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și

— art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale,

ministrul sănătății și ministrul muncii și justiției sociale emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 1.306/1.883/2016 pentru aprobarea criteriilor biopsihosociale de încadrare a copiilor cu dizabilități în grad de handicap și a modalităților de aplicare a acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994 și 994 bis din 9 decembrie 2016, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La capitolul V „Boli ale structurii aparatului respirator și ale funcțiilor sale”, litera C se modifică și va avea următorul cuprins:

„C. În cazul sechelelor după tuberculoză pulmonară și al anomaliilor congenitale (agenezie pulmonară unilaterală, fibroză pulmonară idiopatică, mucoviscidoză) cu tulburări funcționale și/sau insuficiență respiratorie cronică, deficiența/afectarea funcțională se apreciază prin teste spirometrice sau gazometrie sanguină după cum urmează:

a) criterii pentru identificarea deficiențelor/afectărilor funcționale ușoare: hipoxemie ușoară (PaO₂ 70—80 mmHg);

b) criterii pentru identificarea deficiențelor/afectărilor funcționale moderate, minimum un criteriu:

1. Disfuncție ventilatorie medie;

2. Hipoxemie medie (PaO₂ 60—70 mmHg).

c) criterii pentru identificarea deficiențelor/afectărilor funcționale severe, minimum un criteriu:

1. Disfuncție ventilatorie accentuată;

2. Semne de insuficiență pulmonară;

3. Hipoxemie accentuată (PaO₂ sub 60 mmHg).

NOTĂ:

Pentru mucoviscidoză vor fi utilizate criteriile pentru afectarea multisistemică menționate la lit. B4 «Anomalii monogenice autozomal recesive» din capitolul XII «Boli genetice».

2. La capitolul XII „Boli genetice”, literele B1, B2 și „Criteriile pentru identificarea deficiențelor/afectărilor funcționale în cazul bolilor genetice de la cap. B1 și B2” se modifică și vor avea următorul cuprins:

„B1. Aberații cromozomiale numerice autozomale, de exemplu:

— Trisomia 21 (Sindromul Down) — cu întârziere mintală și poate fi însoțită de malformații congenitale cardiovasculare, digestive și oculare, hipoacuzie sau surditate;

— Trisomia 18 (Sindromul Edwards) — cu întârziere mintală și malformații congenitale multiple (cardiace, urogenitale, gastrointestinale, oculare ș.a.);

— Trisomia 13 (Sindromul Patau) — cu întârziere mintală și alte deficiențe neurologice, malformații congenitale multiple (craniofaciale, ale scheletului, cardiovasculare, oculare, gastrointestinale, urogenitale ș.a.).

B2. Aberații cromozomiale structurale (deleții, inversii, translocații), de exemplu:

— Sindromul Cri du Chat — cu întârziere mintală, întârziere în creștere, malformații congenitale ale laringelui și cordelor vocale și poate fi însoțită de malformații congenitale multiple (craniofaciale, digestive, urogenitale ș.a.) și surditate neurosenzorială;

— Sindromul Wolf-Hirschhorn sau Sindromul Pitt — cu întârziere mintală și întârziere în creștere și, în cazul delețiilor mari, poate fi însoțită de malformații congenitale multiple (cardiace, digestive, genitourinare ș.a.) și surditate;

— Sindroame cu microdeleții, de exemplu: Sindromul Miller-Dieker, Sindromul Prader-Willi, Sindromul Angelman, Sindromul Williams, tumora Wilms, Sindromul velocardiofacial.

Criterii pentru identificarea deficiențelor/afectărilor funcționale în cazul bolilor genetice de la cap. B1 — în cazul aberațiilor cromozomiale numerice autozomale deficiența/afectarea funcțională se apreciază ca fiind completă.

Criterii pentru identificarea deficiențelor/afectărilor funcționale în cazul bolilor genetice de la B2:

1. În cazul bolilor genetice cu întârziere mintală fără alte complicații, deficiența/afectarea funcțională se apreciază conform cap. I lit. B1;

2. În cazul bolilor genetice cu complicații sau boli asociate, deficiența/afectarea funcțională se apreciază în funcție de criteriile din capitolele în care acestea sunt descrise.

3. În cazul bolilor genetice cu malformații congenitale multiple, deficiența/afectarea funcțională se apreciază ca fiind completă.”

3. La capitolul XII „Boli genetice”, litera B4 „Anomalii monogenice autozomal recesive” se modifică și va avea următorul cuprins:

„B4. Anomalii monogenice autozomal recesive, de exemplu:

— hemocromatoza juvenilă: deficiența/afectarea funcțională se apreciază în funcție de complicații și/sau comorbiditate (vezi

criteriile din capitolele corespunzătoare, ținând cont de conținutul documentelor medicale);

— unele forme de surditate congenitală (vezi criteriile din cap. II lit. B);

— fibroza chistică — mucoviscidoza (vezi criteriile din cap. V lit. C plus criteriile de afectare multisistemică prevăzute mai jos);

— sindromul adrenogenital (vezi criteriile din cap. VII lit. B);

— fenilcetonuria (vezi criteriile din cap. VII lit. C);

— atrofia musculară spinală infantilă — boala Werdnig-Hoffman (vezi criteriile din cap. IX lit. C).

— epidermoliza buloasă (vezi criteriile din cap. V lit. C plus criteriile din cap. VII lit. A)”.

4. La capitolul XII „Boli genetice”, după punctul B4 „Anomalii monogenice autozomal recesive” se introduc patru noi criterii , cu următorul cuprins:

„Criterii pentru afectarea multisistemică:

1. Insuficiența pancreatică exocrină

2. Sindrom de malnutriție

— malnutriție grad II — afectare funcțională severă

— deficit ponderal peste 25% — afectare funcțională completă

3. Afectare hepatică

— hepatită cronică ușoară — afectare funcțională ușoară

— hepatită cronică forma medie, hepatită cronică moderată — afectare funcțională moderată

— insuficiență hepatică formă severă, hepatită cronică severă — afectare funcțională severă

— ciroză hepatică biliară, encefalopatie hepatică — afectare funcțională completă

4. Diabet zaharat

— echilibrat, compensat, necomplicat — afectare medie

— dezechilibrat, complicat — afectare severă”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,

Florian-Dorel Bodog

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLĂGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 1

din 25 ianuarie 2017

Dosar nr. 3.709/1/2016

Mirela Sorina Popescu — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Maricela Cobzariu — judecător la Secția penală

Daniel Grădinaru — judecător la Secția penală

Simona Cristina Neniță — judecător la Secția penală

Luciana Mera — judecător la Secția penală

Marius Dan Foițoș — judecător la Secția penală

Lucia Tatiana Rog — judecător la Secția penală

Rodica Cosma — judecător la Secția penală

Ana Maria Dascălu — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală prin Încheierea de ședință din data de 10 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 602/221/2013 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1. „în analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, raportarea la prevederile Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului UE și la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol este suficientă pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive, în condițiile în care

Legea nr. 194/2011 nu face nicio trimitere la decizia și rapoartele menționate.”;

2. „În analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive este obligatorie urmarea procedurii prevăzute de art. 6 și 7 din Legea nr. 194/2011, aplicabilă în situația autorizării operațiunilor cu acest tip de produse.”

Completul competent să judece sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile ce formează obiectul Dosarului nr. 3.709/1/2016/HP/P este legal constituit conform dispozițiilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința de judecată a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Manuela Maria Pușcă, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Judecător-raportor a fost desemnat, conform prevederilor art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, doamna judecător Maricela Cobzariu, judecător în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna Marinela Mincă, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 3.709/1/2016 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și faptul că, drept urmare a solicitărilor formulate în temeiul art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, la dosarul cauzei au fost depuse puncte de vedere asupra problemei de drept deduse dezlegării de către judecătorii de la instanțele judecătorești din circumscripția curților de apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara.

De asemenea, magistratul-asistent a învederat că asupra problemei de drept supuse dezlegării au comunicat puncte de vedere Facultatea de Drept din cadrul Universității Craiova și Facultatea de Drept din cadrul Universității București.

La data de 21 decembrie 2016 a fost depus Raportul întocmit de judecătorul-raportor care a fost comunicat părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, care nu au transmis puncte de vedere privind chestiunile de drept supuse judecării.

La data de 20 decembrie 2016 Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a depus Adresa nr. 2.209/2.678/III-3/2016 prin care s-a adus la cunoștință că în cadrul Secției judiciare — Serviciul judiciar penal al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii vizând problemele de drept supuse dezlegării în prezenta cauză.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina

Popescu, constatând că nu sunt alte cereri sau excepții de formulat, a solicitat doamnei procuror Marinela Mincă să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problemele de drept supuse dezbaterii.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, a precizat că sesizarea Curții de Apel Alba Iulia este inadmisibilă, întrucât textele de lege care au fost supuse examinării nu au legătură cu obiectul cauzei în care au fost invocate.

O eventuală dezlegare a acestor dispoziții legale nu ar avea niciun fel de înrăurire asupra hotărârii care ar urma să fie pronunțată în cauza din procesul penal principal.

Cu privire la prima chestiune de drept, respectiv dacă în analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, raportarea la prevederile Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului UE și la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol este suficientă pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive, în condițiile în care Legea nr. 194/2011 nu face nicio trimitere la decizia și rapoartele menționate, în opinia reprezentantului Ministerului Public, nu suntem în prezența unei veritabile chestiuni de drept, nefiind întrunite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală.

S-a apreciat că instanța de trimitere particularizează, raportat la datele concrete ale cauzei, întrebarea dacă Legea nr. 194/2011 respectă condițiile de previzibilitate cerute unui act normativ; or, un astfel de examen a fost realizat de Curtea Constituțională prin cele trei decizii pronunțate asupra previzibilității acestei legi, respectiv Decizia nr. 134/2013, Decizia nr. 78/2014 și Decizia nr. 588/2015.

Dispoziția legală invocată nu are legătură cu obiectul cauzei, referirea la Decizia 2005/387/JAI este făcută în conținutul unui raport de constatare tehnico-științifică întocmit de Laboratorul Central și de Profil al Drogurilor din cadrul Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Cluj-Napoca ale cărui concluzii urmează a fi interpretate de instanța de trimitere.

Modalitatea legală în care se apreciază caracterul unei substanțe de a produce efecte psihoactive se regăsește în dispozițiile art. 3 alin. (3) și (4) din Legea nr. 194/2011, iar art. 16 din actul normativ menționat sancționează efectuarea fără drept de operațiuni cu astfel de produse.

A precizat că legea specială în dispozițiile menționate stabilește un mecanism legal de interpretare a caracterului unui produs de a fi susceptibil de a avea efecte psihoactive; pe de o parte, stabilește nivelul de exigență al interpretării și aprecierii asupra rezonabilității și standardului probei care trebuie să aibă același caracter și, pe de altă parte, criteriile exhaustive care să fundamenteze interpretarea și aprecierea susceptibilității unui produs de a avea efecte psihoactive.

Acest mecanism aparține instanței de trimitere și nu poate fi soluționat de Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea unei hotărâri prealabile.

Totodată, a învederat că rapoartele întocmite în temeiul art. 5 și următoarele din Decizia 2005/387/JAI au în vedere noi substanțe psihoactive, iar constatarea acestora justifică incriminarea la nivelul legislației naționale a unor operațiuni efectuate cu astfel de substanțe.

Din preambulul Legii nr. 194/2011 rezultă că sub incidența sa intră efectuarea de operațiuni fără drept cu substanțe cu efect

psihioactiv, iar efectuarea de astfel de operațiuni cu produse care au efect psihioactiv intră sub incidența altor trei acte normative, respectiv Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2006 privind regimul juridic al precursorilor de droguri.

De asemenea a menționat că aceste rapoarte întocmite în temeiul Deciziei 2005/387/JAI au în vedere noi substanțe psihioactive care să justifice o completare a listelor naționale, iar în acest interval de timp, substanțele respective pot rămâne în sfera produselor susceptibile de un efect psihioactiv.

Stabilirea caracterului unui produs de a avea efect psihioactiv este reglementat în art. 3 alin. (3) și (4) din Legea nr. 194/2011.

Cu privire la cea de-a doua chestiune de drept, respectiv dacă în analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihioactive este obligatorie urmarea procedurii prevăzute de art. 6 și 7 din Legea nr. 194/2011, aplicabilă în situația autorizării operațiunilor cu acest tip de produse, a arătat că nici aceste texte de lege nu au legătură cu obiectul cauzei, actul normativ menționat reglementează procedura de obținere a unor autorizații de efectuare în condiții legale, a unor operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihioactive, dacă scopul nu este consumul acestora.

Mai mult, a precizat că mijloacele de probă prin care se poate dovedi existența sau inexistența unei infracțiuni sunt reglementate în titlul IV din Codul de procedură penală și sunt supuse unor reguli diferite de cele ce reglementează probele în alte ramuri de drept.

Stabilirea caracterului unui produs de a avea efecte psihioactive se determină prin efectuarea unor analize de laborator și se obiectivează prin mijloace de probă specifice dreptului penal, dar acest demers este apanajul exclusiv al instanței de trimitere și de evaluare a judecătorului de la această instanță.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎN ALTA CURTE,

asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea din 10 octombrie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală — în Dosarul nr. 602/221/2013, în baza art. 475 din Codul de procedură penală, a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarelor probleme de drept:

1. „în analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, raportarea la prevederile Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului UE și la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol este suficientă pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihioactive, în condițiile în care Legea nr. 194/2011 nu face nicio trimitere la decizia și rapoartele menționate.”;

2. „în analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihioactive este

obligatorie urmarea procedurii prevăzute de art. 6 și 7 din Legea nr. 194/2011, aplicabilă în situația autorizării operațiunilor cu acest tip de produse.”

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin sentința penală nr. 1.231 din data de 9 noiembrie 2015, pronunțată de Judecătoria Deva, Secția penală, în Dosarul nr. 602/221/2013, s-a dispus condamnarea inculpaților C.A., J.D.S., N.I.N., L.A.S., G.G.A., T.B.A., C.C.I., Ș.M., T.T.R., V.M., Gh. V.M., H.I.E., D.P.L., B.D.A., A.A.C., I.M.M., M.R.A., M.C.D., G.O.Gh., M.D.I., Z.I.A., pentru săvârșirea infracțiunilor de: constituire a unui grup infracțional nestructurat în vederea comiterii infracțiunii de efectuare de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihioactive, prevăzută și pedepsită de art. 8 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate și efectuare de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihioactive, fără autorizație eliberată conform legii, precum și deținerea lor în vederea comercializării prevăzută și pedepsită de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 cu aplicarea art. 41 alin. (2) din Codul penal anterior.

În esență, instanța de fond a reținut următoarele:

Inculpații I.M.M., Gh. V.M., D.P.L., B.D.A., H.I.E., G.G.A., N.I.N., T.T.R., M.R.A., M.C.D., G.O.Gh., M.D.I., la sfârșitul anului 2011, au constituit un grup infracțional nestructurat, care a avut continuitate în timp, dar nu o structură și o ierarhie bine stabilite între membrii săi, la care au aderat, pe parcursul anului 2012 și inculpații C.A., J.D.S., L.A.S., T.B.A., C.C.I., Ș.M., V.M., A.A.C. și Z.I.A., în vederea comiterii infracțiunii de efectuare de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihioactive.

S-a mai reținut că sus-numiții inculpați, în perioada decembrie 2011—noiembrie 2012, în mod repetat, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, au efectuat operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihioactive, fără a deține autorizație în condițiile legii, respectiv, au deținut în vederea comercializării sau au comercializat substanțe etnobotanice între ei, investigatorilor sub acoperire sau altor persoane, obținând profituri substanțiale. În concret:

Inculpatul I.M.M. a distribuit în perioada decembrie 2011—noiembrie 2012, în baza aceleiași rezoluții infracționale, substanțe etnobotanice către mai mulți dealeri.

În perioada decembrie 2011—noiembrie 2012, inculpatul Gh. V.M., în baza aceleiași rezoluții infracționale, împreună cu inculpații I.M.M., N.I.N., T.T.R., G.O.Gh., H.I.E. au efectuat numeroase operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihioactive, respectiv au distribuit și pus în vânzare produse, cunoscând efectele acestora și fără a deține autorizație conform Legii nr. 194/2011. De asemenea, inculpatul Gh. V.M., considerat un dealer important în anturajul inculpatului I.M.M., în cursul lunii octombrie 2012, a primit pe numele său de la firma O.W. SL din Spania un colet în greutate de 6 kg ce conținea substanțe etnobotanice.

Inculpatul D.P.L. împreună cu inculpații I.M.M., Gh. V.M., G.G.A., H.I.E., T.T.R. au distribuit și vândut produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihioactive.

Inculpatul H.I.E., subdealer din anturajul inculpatului D.P.L., se ocupa de distribuția stradală de substanțe etnobotanice în municipiul Alba Iulia.

Inculpatul G.G.A. din municipiul Deva, cunoscut ca dealer local, se aproviziona cu substanțe etnobotanice de la inculpatul D.P.L. și, în baza unei rezoluții infracționale unice, a comercializat astfel de produse în perioada februarie—noiembrie 2012.

În perioada februarie—octombrie 2012, inculpatul N.I.N. împreună cu inculpații I.M.M., C.A., L.A.S., C.C.I. și T.B.A. au efectuat operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive, respectiv au distribuit și pus în vânzare substanțe etnobotanice.

Inculpatul N.I.N., cunoscut în municipiul Deva ca dealer local, își procura, în principal, substanțele etnobotanice în cantități mari de la inculpatul I.M.M., dar și de la inculpatul Gh. V.M.

Inculpatul T.T.R., cunoscut ca dealer local pe raza municipiului Orăștie, în perioada februarie—noiembrie 2012, în baza aceleiași rezoluții infraționale, s-a aprovizionat cu substanțe etnobotanice atât de la inculpatul I.M.M., cât și din Spania de la firma O.W.SL, produse pe care le-a comercializat, deși nu deținea autorizație, în condițiile legii.

Inculpatul I.M.M. a distribuit produse susceptibile de a avea efecte psihoactive și către inculpații M.R.A. și M.C.D. care locuiau în București. Aceștia din urmă administrau S.C. „G.N.” — S.R.L., iar din declarațiile consumatorilor depistați de către organele de urmărire penală a reieșit că au cumpărat pliculețe cu substanțe etnobotanice, produse care le provocau stări de euforie.

În perioada decembrie 2011—noiembrie 2012, inculpatul B.D.A. din municipiul Timișoara, cunoscut ca dealer local, își procura substanțele etnobotanice fie de la inculpatul I.M.M., fie direct din străinătate, de la firma SC O.W. SL Spania.

Inculpatul G.O.Gh. din municipiul Cluj-Napoca, cunoscut ca dealer local, în perioada august—noiembrie 2012, în baza aceleiași rezoluții infraționale, s-a aprovizionat de la inculpații I.M.M. și Gh. V.M. cu cantități însemnate de substanțe etnobotanice sub formă de vrac, pe care, ulterior, le porționa și le oferea spre vânzare consumatorilor din municipiul Cluj-Napoca.

Astfel, la data de 25 septembrie 2012, inculpatul a cumpărat de la inculpații I.M.M. și Gh. V.M. substanțe etnobotanice, tranzacție care a avut loc pe raza municipiului Cluj-Napoca.

În urma percheziției domiciliare efectuate la locuința inculpatului G.O.Gh. a fost găsită și ridicată o pungă transparentă tip ziplock ce conținea o substanță vegetală de culoare verde-oliv, cu greutatea de aproximativ 100 grame.

Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 2.345.728 din 6 decembrie 2012 întocmit de Laboratorul central de analiză și profil al drogurilor din cadrul Brigăzii de Combateră a Criminalității Organizate Cluj-Napoca a concluzionat că proba era constituită din cantitatea de 90,4 grame fragmente vegetale care nu conțin substanțe stupefiante sau psihotrope aflate sub incidența Legii nr. 143/2000. Totuși, din proba înaintată spre analiză s-a separat un compus cu spectru de masă asemănător compusului JWH-122 ce face parte din clasa canabinoizilor sintetici. Substanța JWH-122 a fost calificată în raportul anual EMCDDA Europol 2011 privind implementarea Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului U.E., anexa 2, la poziția 17, ca făcând parte din cele 41 de noi substanțe psihoactive raportate pentru prima dată în anul 2011.

În urma examinării probelor, procurorul a concluzionat că prin comercializarea celor 90,4 grame substanțe susceptibile de a avea efecte psihoactive inculpatul G.O.Gh. a obținut un profit în sumă de aproximativ 800 lei.

În perioada februarie—noiembrie 2012, inculpatul M.D.I. a comercializat substanțe etnobotanice achiziționate de la inculpatul I.M.M. pe care l-a cunoscut prin intermediul unui barman din localul unde lucra în calitate de bodyguard.

Inculpatul V.M., subdealer ce acționa pe raza municipiului Hunedoara, a cumpărat de la inculpatul T.T.R. substanțe etnobotanice în perioada august—noiembrie 2012.

Inculpatul L.A.S., dealer local din municipiul Deva, în perioada iulie—octombrie 2012, în baza unei rezoluții infraționale unice, a efectuat distribuirea și punerea în vânzare de produse etnobotanice în orașul Brad, mai întâi prin intermediul inculpatului C.A., iar apoi prin intermediul inculpaților C.C.I. și T.B.A.

Inculpatul C.A. din orașul Brad, subdealer cunoscut, în perioada iulie—octombrie 2012, în baza aceleiași rezoluții infraționale, a desfășurat o intensă activitate de distribuție și punere în vânzare de substanțe etnobotanice pe raza localității de domiciliu, lucrând pentru inculpatul L.A.S., care își procura substanțele etnobotanice de la inculpatul N.I.N.

Inculpatul T.B.A., cunoscut ca subdealer în orașul Brad, în perioada iulie—octombrie 2012, în baza aceleiași rezoluții infraționale, împreună cu inculpatul C.C.I. au comercializat substanțele etnobotanice primite de la inculpatul L.A.S. din municipiul Deva.

Inculpatul C.C.I., subdealer, împreună cu inculpatul T.B.A., în perioada iulie—octombrie 2012, în baza aceleiași rezoluții infraționale, a comercializat substanțele etnobotanice aduse în orașul Brad de către inculpatul L.A.S., acesta fiind aprovizionat cu „marfă” de către inculpatul N.I.N.

În perioada februarie—noiembrie 2012, inculpatul J.D.S. împreună cu inculpații I.M.M., T.T.R., V.M., Ș.M. și cu numitul S.R.C. au efectuat operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive, în baza unei rezoluții infraționale unice, respectiv au distribuit și pus în vânzare produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive.

Inculpatul Ș.M., în baza aceleiași rezoluții infraționale, în perioada februarie—noiembrie 2012, a acționat pe raza municipiului Orăștie, fiind cunoscut ca principal subdealer al inculpatului J.D.S.

Inculpatul A.A.C., cunoscut ca subdealer, era folosit de către inculpatul B.D.A. alături de numitul Ș.M. pentru a efectua distribuția stradală de substanțe etnobotanice pe raza municipiului Timișoara.

Inculpatul Z.I.A., angajat în calitate de vânzător la S.C. „G.N.”—S.R.L. București, societate administrată de inculpații M.R.A. și M.C.D., în perioada iulie—noiembrie 2012, în baza aceleiași rezoluții infraționale, a vândut din dispoziția fraților M.R.A. și M.C.D., prin intermediul unui magazin situat în municipiul București, către diverși consumatori pliculețe ce conțineau substanțe susceptibile de a avea efecte psihoactive, deși știa că nu sunt destinate consumului uman.

Împotriva acestei sentințe penale au formulat apel Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, D.I.I.C.O.T. Biroul Teritorial Hunedoara și inculpații I.M.M., Gh. V.M., D.P.L., B.D.A., H.I.E., G.G.A., N.I.N., T.T.R., M.R.A., M.C.D., G.O.Gh., M.D.I., L.A.S., T.B.A., V.M., Z.I.A.

În cursul cercetării judecătorești, apărătorul ales al inculpatului G.O.Gh. a formulat o cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea de principiu a următoarelor probleme de drept:

1. Dacă pentru reținerea tuturor infracțiunilor susceptibile de substanțe psihoactive prevăzute de Legea nr. 194/2011 este suficientă stabilirea faptului că o substanță neidentificată, cu

aspect asemănător unei substanțe, este plasată în plafonul EMCDDA Europol sau este necesară identificarea cu exactitate a acelei substanțe?

2. Dacă simpla deținere a substanțelor psihoactive este incriminată?

3. Dacă Decizia 2005/387/JAI a Consiliului UE reprezintă o normă de completare în raport cu art. 16 din Legea nr. 194/2011, cu toate că această din urmă lege nu face nicio trimitere expresă la Decizia CJUE?

4. Dacă varianta laturii obiective „efectuează sau intenționează să efectueze operațiuni” încalcă principiul legalității incriminării din perspectiva în care incriminează faza internă a infracțiunii, respectiv se incriminează persoana care intenționează, în propria minte, să săvârșească infracțiunea?

5. Dacă este suficientă stabilirea caracterului unei substanțe de a avea efecte psihoactive, prin raportare la literatura de specialitate, cum se obișnuiește, sau este necesar ca în conformitate cu art. 7 din Legea nr. 194/2011 caracterul produsului să fie stabilit prin trei comisii mixte de farmacologie, toxicologie și toxicodependență și specialiști MAI?

În temeiul art. 475 și art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea de Apel Alba Iulia a admis, în parte, cererea formulată și a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție pentru dezlegarea de principiu a următoarelor probleme de drept:

1. În analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, raportarea la prevederile Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului UE și la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol este suficientă pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive, în condițiile în care Legea nr. 194/2011 nu face nicio trimitere la decizia și rapoartele menționate?

2. În analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive este obligatorie urmarea procedurii prevăzute de art. 6 și 7 din Legea nr. 194/2011, aplicabilă în situația autorizării operațiunilor cu acest tip de produse?

III. Punctul de vedere al procurorului și al părții asupra chestiunii de drept sesizate:

Reprezentantul Ministerului Public a apreciat că, potrivit art. 475 din Codul de procedură penală, de sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu depinde soluționarea pe fond a cauzei cu referire la inculpatul care a formulat întrebările.

A mai arătat că, prin raportare la faptele reținute în rechizitoriul cu referire la inculpatul G.O.Gh., acesta a efectuat operațiuni, fără autorizare, prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011.

Inculpatul G.O.Gh., prin apărător, a susținut, cu privire la întrebarea „dacă pentru reținerea tuturor infracțiunilor susceptibile de substanțe psihoactive prevăzute de Legea nr. 194/2011 este suficientă stabilirea faptului că o substanță neidentificată, cu aspect asemănător unei substanțe și așa incert plasate în plafonul EMCDDA Europol sau este necesară identificarea cu exactitate a acelei substanțe”, că inculpatul G.O.Gh. este condamnat pentru că a deținut substanțe cu spectru asemănător unei substanțe indicate în raportul EMCDDA, însă substanța respectivă nu a fost identificată.

A precizat că este o analogie *in malam partem*, respectiv o analogie în defavoarea inculpatului, ce intră în contradicție cu principiul legalității pedepsei.

Referitor la întrebarea „dacă simpla deținere a substanțelor psihoactive este incriminată” a susținut că, urmare a analizei

art. 2 lit. b) din Legea nr. 194/2011, a constatat că nu apare sintagma „deținere”, în schimb apar alte operațiuni incriminate, respectiv sunt enumerate „fabricare, producere... sau orice activitate legală de import, export ori intermediere de produse”. A apreciat că legiuitorul a dorit să ofere criterii în funcție de care să se observe dacă este incriminată sau nu o anumită operațiune.

Prin raportare la prezenta speță a arătat că inculpatul este condamnat pentru deținerea unei cantități de 90 de grame, cu toate că în Legea nr. 194/2011 nu se regăsește această variantă a laturii obiective ca fiind incriminată.

Totodată, a învederat că prin sintagma „orice alte operațiuni” se prevede orice operațiune de import-export ori în cauză s-a procedat la o analogie în defavoarea inculpatului.

Cu privire la întrebarea „dacă Decizia 2005/387/JAI a Consiliului UE reprezintă o normă de completare în raport cu art. 16 din Legea nr. 194/2011, cu toate că această din urmă lege nu face nicio trimitere expresă la Decizia CJUE”, apărătorul ales al inculpatului G.O.Gh. a apreciat că, în situația în care se urmărește incriminarea unei operațiuni, același art. 2 lit. e) din Legea nr. 194/2011, care definește ce înseamnă susceptibilitate de efecte psihoactive, trebuia să precizeze expres că aceasta se realizează conform raportului EMCDDA actualizat anual, fiind o normă de trimitere.

A precizat că în raport cu art. 8 și 9 din Decizia 2005/387/JAI, aceasta nu impune obligații în sarcina particularilor, ci în sarcina statelor membre, care trebuie să actualizeze legislația internă, pentru a proteja societatea de aceste substanțe, ceea ce legiuitorul a și făcut prin Legea nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, precum și pentru completarea anexei la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, prin care s-a inclus un număr de 59 de substanțe în tabelul anexă al acestei legi.

În expunerea de motive a acelei legi s-a arătat că este necesară includerea substanțelor în tabel, deoarece nu există niciun temei legal de control al fenomenului.

Practic, legiuitorul în expunerea de motive creează premisele acestei interpretări, în concret, arată că Legea nr. 194/2011 nu constituia un filtru, respectiv un temei legal de control.

În ceea ce privește întrebarea „dacă varianta laturii obiective *efectuează sau intenționează să efectueze operațiuni* încalcă principiul legalității incriminării din perspectiva în care incriminează faza internă a infracțiunii, respectiv se incriminează persoana care intenționează, în propria minte, să săvârșească infracțiunea”, a susținut că nu se poate afirma despre o persoană care vinde la colțul străzii că aceasta coordonează propria operațiune de vânzare.

Referitor la întrebarea „dacă este suficientă stabilirea caracterului unei substanțe de a avea efecte psihoactive, prin raportare la literatura de specialitate, cum se obișnuiește, sau este necesar ca în conformitate cu art. 7 din Legea nr. 194/2011 caracterul produsului să fie stabilit prin trei comisii mixte de farmacologie, toxicologie și toxicodependență și specialiști de la MAI”, apărătorul ales al inculpatului G.O.Gh. a precizat că atât timp cât legiuitorul a prevăzut această metodă inedită de stabilire a caracterului de substanță cu efect psihoactiv, în cadrul art. 7 invocându-se aceste trei condiții, ar trebui ca pentru a dispune condamnarea unei persoane instanța să nu se raporteze doar la literatura de specialitate sau la un raport de constatare.

IV. **Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție**

Curtea de Apel Alba Iulia a arătat că problema de drept care comportă discuții în legătură cu art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 pretins lipsit de previzibilitate și claritate este de a se stabili dacă susceptibilitatea unei substanțe de a avea efecte psihoactive se impune a se raporta cu necesitate sau poate fi raportată la Decizia 2005/387/JAI a Consiliului UE și la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol.

În opinia instanței, decizia amintită nu pretinde a incrimina în sine operațiuni cu respectivele substanțe, ci reprezintă un mijloc de avertizare a statelor membre cu privire la necesitatea instituirii unui control național al operațiunilor cu acele substanțe.

A mai susținut că EMCDDA nu este un for legislativ sau decizional la nivelul Uniunii Europene, iar anexele rapoartelor întocmite de EMCDDA nu pot reprezenta o normă de completare a art. 2 lit. e) din Legea nr. 194/2011. Decizia și rapoartele anuale invocate nu creează drepturi și obligații pentru particulari și nu ar fi aplicabile direct în legislația internă.

Referitor la cea de-a doua chestiune de drept supusă dezlegării, Curtea de Apel Alba Iulia a precizat că aceasta pornește de la modul în care s-a format acuzația adusă inculpatului B.D.A., în situația căruia, prin raportul de constatare tehnico-științifică, la analiza substanțelor supuse examinării a fost identificat un compus pe baza datelor din literatura de specialitate, dar care nu a fost confirmat din lipsa materialelor certificate.

A apreciat că se impune a se preciza dacă pentru stabilirea caracterului unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive este suficientă raportarea la literatura de specialitate sau este obligatorie urmarea procedurii prevăzute de art. 6 și 7 din Legea nr. 194/2011, aplicabilă în situația autorizării operațiunilor cu acest tip de produse, întrucât în procedura prealabilă autorizării operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive Legea nr. 194/2011 prevede o etapă de analiză a compoziției calitative și cantitative a produsului și apoi o evaluare a comisiei, în vederea certificării dacă un produs are sau nu efecte psihoactive.

V. **Punctele de vedere exprimate de curțile de apel și instanțele judecătorești arondate**

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunilor de drept supuse dezlegării.

Au comunicat puncte de vedere asupra problemelor de drept în discuție curțile de apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara, în răspunsurile primite fiind indicată și opinia și practica instanțelor din raza lor de competență.

La nivelul instanțelor judecătorești se constată existența unei practici neunitare în ceea ce privește problemele de drept supuse dezlegării, inclusiv în raza teritorială a mai multor curți de apel sau chiar în cadrul aceleiași instanțe.

Cu privire la prima chestiune de drept supusă dezlegării, respectiv dacă în analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011 raportarea la prevederile Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului UE și la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol este suficientă pentru a stabili caracterul unui produs de a fi

susceptibil să aibă efecte psihoactive, în condițiile în care Legea nr. 194/2011 nu face nicio trimitere la decizia și rapoartele menționate, s-au exprimat două opinii:

Într-o primă opinie s-a considerat că, raportat la analiza elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, pentru a se stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive este suficientă raportarea la Decizia 2005/387/JAI a Consiliului UE și la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol.

În acest sens au opinat Tribunalul Bacău, Tribunalul Neamț (Sentința penală nr. 4/P din 26 ianuarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.165/103/2015, Sentința penală nr. 73/P din 20 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.584/103/2016, Sentința penală nr. 54/P din 12 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.580/103/2016), Tribunalul Brașov, Curtea de Apel Galați, Tribunalul Galați (Sentința penală nr. 115 din 13 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.281/113/2015); Tribunalul Brăila (Sentința penală nr. 104 din 10 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 58/113/2016; Curtea de Apel Ploiești, Tribunalul Prahova (Sentința penală nr. 479 din 27 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.864/105/2016).

Într-o a doua opinie s-a apreciat că pentru stabilirea caracterului unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive nu este suficientă raportarea la prevederile Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului UE, la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol.

În acest sens au opinat Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Cluj (Sentința penală nr. 116 din data de 31 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 860/117/2016); Curtea de Apel Iași (Decizia penală nr. 90 din 3 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.971/99/2012), Tribunalul Vaslui (Sentința penală nr. 201 din 26 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.971/99/2012), Curtea de Apel Pitești.

În susținerea acestei opinii unele instanțe au argumentat că pentru stabilirea caracterului unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive nu este suficientă raportarea la prevederile Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului UE, la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol, întrucât decizia amintită nu pretinde a incrimina în sine operațiuni cu respectivele substanțe, ci reprezintă un mijloc de avertizare a statelor membre cu privire la necesitatea instituirii unui control național al operațiunilor cu acele substanțe, motivat de faptul că EMCDDA nu este un for legislativ sau decizional la nivelul Uniunii Europene, iar anexele rapoartelor întocmite de EMCDDA nu pot reprezenta o normă de completare a art. 2 lit. e) din Legea nr. 194/2011.

Decizia 2005/387/JAI a Consiliului UE nu are efect direct în dreptul intern.

În acest sens au opinat Tribunalul Dolj, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Olt (Sentința penală nr. 204 din 7 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.300/104/2016), Curtea de Apel Constanța.

În susținerea aceleiași opinii Curtea de Apel Târgu Mureș a mai arătat că pentru stabilirea caracterului psihoactiv al unei substanțe nu este suficientă raportarea la Decizia 2005/387/JAI a Consiliului UE, întrucât într-o atare situație legea nu ar fi previzibilă.

Curtea de Apel Timișoara a precizat că nu este necesară raportarea la prevederile Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului UE, la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA

Europol, având în vedere că din conținutul Legii nr. 194/2011 rezultă care sunt condițiile care trebuie îndeplinite pentru a se aprecia dacă un produs este susceptibil să aibă efecte psihoactive.

În fine, tot în susținerea acestei opinii, Curtea de Apel Brașov (Decizia penală nr. 229/Ap din 23 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.020/62/2015) a arătat că nu are relevanță pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011 faptul că această lege nu face trimitere la Decizia 2005/387/JAI a Consiliului UE, la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol, deoarece caracterul unui produs de a fi susceptibil de efecte psihoactive se poate stabili prin orice mijloc de probă administrat în cauză.

Cu privire la cea de-a doua chestiune de drept supusă dezlegării, respectiv dacă în analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive este obligatorie urmarea procedurii prevăzute de art. 6 și 7 din Legea nr. 194/2011, aplicabilă în situația autorizării operațiunilor cu acest tip de produse, s-au exprimat două opinii:

Într-o primă opinie s-a apreciat că pentru stabilirea caracterului unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive nu este obligatorie urmarea procedurii prevăzute de art. 6 și 7 din Legea nr. 194/2011, aplicabilă în situația autorizării operațiunilor cu acest tip de produse. În acest sens au opinat Tribunalul Bacău, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Brașov, Judecătoria Luduș, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Pitești.

Într-o a doua opinie s-a apreciat că pentru stabilirea caracterului unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive este obligatorie urmarea procedurii prevăzute de art. 6 și 7 din Legea nr. 194/2011, aplicabilă în situația autorizării operațiunilor cu acest tip de produse. În acest sens au opinat Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Brașov, Tribunalul Dolj, Curtea de Apel Timișoara, Judecătoria Odorheiu Secuiesc.

VI. Examenul jurisprudenței

1. Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale

Prin Decizia nr. 134 din 7 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 17 aprilie 2013, Curtea Constituțională a constatat că legiuitorul a înțeles să reglementeze cu privire la orice operațiuni de fabricare, producere, tratare, sinteză, extracții, condiționare, distribuire, punere în vânzare, plasare pe piață, livrare, procurare, ambalare, transport, stocare-depozitare, manipulare sau orice altă activitate legală de import, export ori intermediere de produse care sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive, asemănătoare celor determinate de substanțele sau preparatele stupefiante ori psihotrope, plantele sau substanțele aflate sub control național, altele decât cele care au regimul juridic stabilit prin acte normative în vigoare.

Din interpretarea sistematică a dispozițiilor Legii nr. 194/2011 rezultă că aceasta întrunește exigențele de claritate și previzibilitate, întrucât conținutul său este clar, inteligibil și lipsit de generalizări excesive. Totodată, și Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative impune aceste exigențe, motiv pentru care, potrivit art. 8 alin. (4), art. 25 și art. 36 alin. (1) și alin. (4) teza finală: „Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. [...]”

Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor”; „În cadrul soluțiilor legislative preconizate trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările greșite.”; „Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie.”; „Redactarea este subordonată dezideratului înțelegerii cu ușurință a textului de către destinatarii acestuia.”

Or, legea criticată este suficient de clară, stabilind în art. 3 alin. (3) și (4) că la aprecierea rezonabilă a caracterului de produs susceptibil de a avea efecte psihoactive se pot lua în considerare, fără a se limita la acestea, lipsa ori insuficiența elementelor pentru determinarea regimului juridic al produsului, caracteristicile produsului, în principal compoziția sau lipsa indicării acestora, consumul, ca destinație previzibilă a produsului, și prezentarea produsului, etichetarea sa, orice avertizări sau instrucțiuni pentru utilizarea lui, precum și orice altă indicație ori informație referitoare la acestea sau chiar lipsa lor.

Prin urmare, autorii excepției, deși au comercializat substanțe al căror regim juridic, conținut, caracteristici, compoziție chimică nu le erau cunoscute, pornesc, în absența oricăror elemente certe, de la premisa că acestea nu puteau fi substituit în sensul art. 2 lit. a) din Legea nr. 194/2011. Acest raționament contrazice tocmai faptele comise, pentru că, dacă nu se cunosc caracteristicile unui produs, nu au cum să fie evidente beneficiile sau cel puțin rațiunile pentru care este pus în vânzare. Este adevărat că și alcoolul, cafeaua, nicotina, ceaiul negru sau ciocolata pot fi apreciate *ab initio* ca fiind susceptibile de stimularea sau inhibarea sistemului nervos central al persoanei, având ca rezultat modificări ale funcțiilor și proceselor psihice și ale comportamentului ori crearea unei stări de dependență, fizică sau psihică, dar fiecare în parte are un regim juridic bine definit, care le-a scos din categoria substanțelor ce pot fi catalogate drept substituit în sensul Legii nr. 194/2011.

Cu privire la accesibilitatea și previzibilitatea unei legi, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat prin Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord*, că „nu poate fi considerată «lege» decât o normă enunțată cu suficientă precizie pentru a permite individului să își regleze conduita. Individul trebuie să fie în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat”.

Noțiunea de „lege” utilizată în materie penală de art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale înglobează dreptul de origine legislativă, precum și jurisprudențială și implică unele condiții calitative, între altele cele ale accesibilității și previzibilității (a se vedea Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, și Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51).

În cuprinsul Deciziei nr. 588 din 1 octombrie 2015 prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 16 din Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 907 din 8 decembrie 2015, Curtea Constituțională a reluat considerentele deciziei anterior menționate.

2. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

La nivelul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu privire la chestiunile de drept ce fac obiectul prezentei sesizări, nu au fost identificate decizii relevante.

VII. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști recunoscuți cu privire la chestiunile de drept ce formează obiectul sesizării.

Facultatea de Drept din cadrul Universității Craiova a transmis următorul punct de vedere cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării:

Referitor la prima chestiune de drept, respectiv dacă „în analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, raportarea la prevederile Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului UE și la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol este suficientă pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive, în condițiile în care Legea nr. 194/2011 nu face nicio trimitere la decizia și rapoartele menționate”, a arătat că, spre deosebire de directivele europene, care necesită adoptarea unui act național de transpunere, regulamentele și deciziile UE sunt acte legislative europene direct aplicabile. Prin urmare, respectarea deciziei de către statele membre este obligatorie, nefiind necesar ca Legea nr. 194/2011 să facă trimitere în mod expres la aceasta.

Cu privire la cea de-a doua chestiune de drept supusă dezlegării, și anume dacă „în analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive este obligatorie urmarea procedurii prevăzute de art. 6 și 7 din Legea nr. 194/2011, aplicabilă în situația autorizării operațiunilor cu acest tip de produse”, a precizat că, deși legea penală nu face trimitere în mod expres la procedura ce trebuie a fi urmată în vederea stabilirii caracterului psihoactiv al unei substanțe, totuși se impune parcurgerea aceluiași filtru folosit pentru autorizarea operațiunilor.

Facultatea de Drept din cadrul Universității București a transmis următorul punct de vedere cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării:

Apreciind că, deși în cauză sunt formulate două întrebări, problema de drept este una singură, și anume dacă este sau nu obligatorie urmarea procedurii prevăzute de art. 6 și 7 din Legea nr. 194/2011, pentru a se putea reține existența infracțiunii prevăzute de art. 16 din aceeași lege.

A precizat că sintagma „produs susceptibil de a avea efecte psihoactive” este explicată în art. 3 alin. (3) și (4) din Legea nr. 194/2011.

Aparent, condiția atașată elementului material este realizată atunci când se poate aprecia în mod rezonabil, conform criteriilor prevăzute de lege, că produsul în cauză ar produce efecte psihoactive. Într-o astfel de interpretare nu ar fi necesară parcurgerea procedurii prin care se atestă dacă produsul este sau nu substituit, adică dacă produsul în cauză are sau nu efecte psihoactive.

A mai arătat că în conținutul laturii obiective un rol esențial îl are și urmarea imediată a infracțiunii. Fie că urmarea imediată este reprezentată de o stare de pericol, fie că este reprezentată de un rezultat, de existența ei depinde existența infracțiunii. În

cazul infracțiunii analizate în cauză, urmarea imediată este o stare de pericol pentru sănătatea persoanei.

De asemenea a susținut că, pentru ca urmarea imediată a faptei să se poată realiza, este necesar ca produsul ce a constituit obiectul operațiunii efectuate să aibă aptitudinea de a pune în pericol sănătatea persoanei, prin efectele sale psihoactive. Dacă o asemenea aptitudine nu există, urmarea imediată a infracțiunii nu se poate produce și, în consecință, nu există infracțiune. Din această perspectivă, simpla susceptibilitate a produsului de a avea efecte psihoactive devine insuficientă, iar procedura prin care se atestă dacă produsul este sau nu substituit apare ca inevitabilă. O astfel de interpretare trebuie pusă și în legătură cu analiza obiectului juridic al infracțiunii deoarece legătura dintre urmarea imediată și obiectul juridic al unei infracțiuni este indisolubilă.

Raportat la problemele de drept supuse dezlegării a apreciat că în toate cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011 se impune parcurgerea procedurii necesare stabilirii calității de substituit a produsului ce a constituit obiectul operațiunilor imputate. În astfel de cauze, atunci când este posibil, raportarea la prevederile Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului U.E. și la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol reprezintă un argument puternic pentru declanșarea procedurilor prevăzute de art. 6 și 7 din Legea nr. 194/2011, dar insuficient, în stabilirea existenței obiectului juridic al infracțiunii.

VIII. Dispoziții legale incidente

— **art. 2 lit. e) din Legea nr. 194/2011:** efecte psihoactive — unul dintre următoarele efecte pe care le poate avea un produs, atunci când este consumat de către o persoană: stimularea sau inhibarea sistemului nervos central al persoanei, având ca rezultat modificări ale funcțiilor și proceselor psihice și ale comportamentului ori crearea unei stări de dependență, fizică sau psihică;

— **art. 3 alin. (3) din Legea nr. 194/2011:** se consideră că un produs este susceptibil de a avea efecte psihoactive dacă se poate aprecia în mod rezonabil că ar produce asemenea efecte, dacă nu este folosit sau nu putea fi folosit în scopul pentru care a fost produs;

— **art. 3 alin. (4) din Legea nr. 194/2011:** la aprecierea caracterului rezonabil se pot lua în considerare, fără a se limita la acestea, următoarele criterii:

- lipsa ori insuficiența elementelor pentru determinarea regimului juridic al produsului;
- caracteristicile produsului, în principal compoziția, sau lipsa indicării acestora;
- consumul, ca destinație previzibilă a produsului;
- prezentarea produsului, etichetarea sa, orice avertizări sau instrucțiuni pentru utilizarea lui, precum și orice altă indicație ori informație referitoare la acestea sau chiar lipsa lor;

— **art. 6 din Legea nr. 194/2011** — A.N.S.V.S.A. (Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor) analizează documentația depusă și transmite mostrele furnizate de solicitant, în vederea analizării compoziției calitative și cantitative a produsului, laboratoarelor acreditate în Uniunea Europeană sau în Spațiul Economic European;

— **art. 7 alin. (1) din Legea nr. 194/2011** — după obținerea rezultatului analizelor de laborator, o copie certificată a acestora, împreună cu documentația aferentă, se transmite de către A.N.S.V.S.A. spre evaluare comisiei constituite atât din specialiști din comisia de farmacologie clinică, toxicologie și toxicodependență și din comisia de psihiatrie ale Ministerului

Sănătății, cât și din specialiști din structurile specializate ale Ministerului Afacerilor Interne, în vederea certificării dacă produsul are sau nu efecte psihoactive;

— **art. 7 alin. (2) din Legea nr. 194/2011** — nominalizarea persoanelor care fac parte din comisia prevăzută la alin. (1) se aprobă prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne, în termen de maximum 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

— **art. 7 alin. (3) din Legea nr. 194/2011** — comisia prevăzută la alin. (1) poate solicita efectuarea de analize de laborator suplimentare;

— **art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011** — fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile prezentei legi, efectuează, fără drept, operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă;

— **art. 16 alin. (2) din Legea nr. 194/2011** — fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile prezentei legi, efectuează, fără drept, operațiuni cu produse despre care trebuia sau putea să prevadă că sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă;

— **art. 9 din Decizia 2005/387/JAI a Consiliului Uniunii Europene:** în cazul în care Consiliul decide să supună o nouă substanță psihoactivă unor măsuri de control, statele membre depun toate eforturile necesare pentru a lua, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de un an de la data deciziei respective, măsurile necesare în conformitate cu legislația internă, pentru a supune noua substanță psihotropă sau noul stupefiant măsurilor de control și sancțiunilor penale prevăzute în legislația lor.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Analizând chestiunea de drept supusă dezlegării, judecătorul-raportor a apreciat că se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Curtea de Apel Alba Iulia, Secția penală în Dosarul nr. 602/221/2013, raportat la ambele chestiuni de drept supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunile de drept ce se solicită a fi dezlegate, reține următoarele:

Admisibilitatea sesizării

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală: „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

În raport cu textul legal mai sus enunțat se constată că admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea, în mod cumulativ, a următoarelor trei cerințe:

— instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— chestiunea de drept supusă analizei să nu fi primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și să nu facă obiectul unui asemenea recurs în curs de soluționare;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

În cauză este îndeplinită prima condiție, referitoare la existența unei cauze pendinte aflate în curs de judecată în ultimă instanță, Curtea de Apel Alba Iulia fiind investită, în Dosarul nr. 602/221/2013, cu soluționarea apelurilor formulate de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, D.I.I.C.O.T. — Biroul Teritorial Hunedoara, inculpații I.M.M., Gh. V.M., D.P.L., B.D.A., H.I.E., G.G.A., N.I.N., T.T.R., M.R.A., M.C.D., G.O.Gh., M.D.I., L.A.S., T.B.A., V.M. și Z.I.A. împotriva Sentinței penale nr. 1.231/2015, pronunțată de Judecătoria Deva în Dosarul nr. 602/221/2013.

Totodată, este întrunită și cea de-a doua cerință enunțată, întrucât chestiunile de drept cu a căror analiză a fost sesizată instanța supremă nu au primit o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă anterioară sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu fac obiectul unui asemenea recurs.

În ceea ce privește cea de-a treia cerință referitoare la natura chestiunii ce poate face obiectul sesizării și la aptitudinea dezlegării date de a avea consecințe juridice directe asupra modului de rezolvare a fondului cauzei, judecătorul-raportor constată că aceasta nu este îndeplinită în cauză.

Chestiunea a cărei dezlegare este supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție trebuie să vizeze o problemă de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Reglementând această procedură, ce vizează, esențialmente, asigurarea unei practici unitare, legiuitorul a urmărit excluderea problemelor de drept de care nu depinde soluționarea pe fond a litigiilor penale, chestiuni ce rămân a fi supuse interpretării în procedura recursului în interesul legii, sub rezerva îndeplinirii și a celorlalte condiții de admisibilitate reglementate de Codul de procedură penală.

Admisibilitatea sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de împrejurarea ca interpretarea dată de către instanța supremă să aibă consecințe juridice asupra modului de rezolvare a fondului cauzei. Cu alte cuvinte, între problema de drept a cărei lămurire se cere și soluția dată asupra acțiunii penale și/sau civile de către instanța pe rolul căreia se află cauza în ultimul grad de jurisdicție trebuie să existe o relație de dependență, în sensul că decizia Înaltei Curți, pronunțată în procedura prevăzută de art. 476 și art. 477 din Codul de procedură penală, trebuie să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii din procesul principal, cerința pertinentei fiind expresia utilității pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate o are în cadrul soluționării pe fond a litigiului.

Din acest ultim punct de vedere, Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală a statuat asupra înțeleșului care trebuie atribuit sintagmei „chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei”, regăsită în cuprinsul art. 475 din Codul de procedură penală.

S-a arătat, în primul rând, că între problema de drept a cărei lămurire se solicită și soluția ce urmează a fi dată de către instanța trebuie să existe o relație de dependență, în sensul că decizia instanței supreme să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii (Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în

materie penală, Decizia nr. 11/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 7 iulie 2014, și Decizia nr. 19/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 23 octombrie 2014).

În al doilea rând, este necesar ca sesizarea să tindă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea implicită a unor chestiuni ce țin de particularitățile fondului speței (Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, Decizia nr. 14/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 24 iunie 2015).

În ipoteza aprecierii ca admisibile a unor sesizări prin care se tinde la dezlegarea unor probleme pur teoretice ori la soluționarea propriu-zisă a unor chestiuni ce țin de fondul cauzei există riscul transformării mecanismului hotărârii prelabile fie într-o „procedură dilatorie pentru litigii caracterizate, prin natura lor, ca fiind urgente, fie într-o procedură care va substitui mecanismul recursului în interesul legii”.

Intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedura reglementată de art. 475 din Codul de procedură penală este legitimă atunci când tinde la clarificarea înțelesului uneia sau mai multor norme juridice ambigue sau complexe, al căror conținut ori succesiune în timp pot da naștere la dificultăți rezonabile de interpretare pe cale judecătorească, afectând, în final, unitatea aplicării lor de către instanțele naționale.

Totodată, Înalta Curte reține că examenul previzibilității și clarității dispozițiilor Legii nr. 194/2011 a fost realizat de Curtea Constituțională prin pronunțarea Deciziei nr. 134 din 7 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 17 aprilie 2013, stabilind că legea criticată este suficient de clară, stabilind în art. 3 alin. (3) și (4) că la aprecierea rezonabilă a caracterului de produs susceptibil de a avea efecte psihoactive se pot lua în considerare, fără a se limita la acestea, lipsa ori insuficiența elementelor pentru determinarea regimului juridic al produsului, caracteristicile produsului, în principal compoziția, sau lipsa indicării acestora, consumul, ca destinație previzibilă a produsului, și prezentarea produsului, etichetarea sa, orice avertizări sau instrucțiuni pentru utilizarea lui, precum și orice altă indicație ori informație referitoare la acestea sau chiar lipsa lor.

Mai mult, modalitatea legală în care se apreciază caracterul unei substanțe de a produce efecte psihoactive se regăsește în dispozițiile art. 3 alin. (3) și (4) din Legea nr. 194/2011, iar art. 16 din actul normativ menționat sancționează efectuarea fără drept de operațiuni cu astfel de produse. Legea specială, în dispozițiile menționate, stabilește un mecanism legal de interpretare a caracterului unui produs de a fi susceptibil de a avea efecte psihoactive; pe de o parte, stabilește nivelul de exigență al interpretării și aprecierii asupra rezonabilității și standardului probei care trebuie să aibă același caracter și, pe de altă parte, criteriile exhaustive care să fundamenteze interpretarea și aprecierea susceptibilității unui produs de a avea efecte psihoactive.

Acest mecanism aparține instanței de trimitere și nu poate fi soluționat de Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea unei hotărâri prelabile.

Cu privire la accesibilitatea și previzibilitatea unei legi, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat prin Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord*, că „nu poate fi considerată «lege» decât o normă enunțată cu suficientă precizie pentru a permite individului să își regleze conduita. Individul trebuie să fie în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat”.

În consecință, prima problemă de drept supusă dezlegării nu constituie o veritabilă chestiune de drept cu relevanță practică, susceptibilă de a genera dificultăți în interpretare și a impune, în consecință, o dezlegare prelabilă în procedura reglementată de art. 475 din Codul de procedură penală.

Referitor la cea de-a doua chestiune de drept supusă dezlegării se constată că ceea ce a generat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este împrejurarea că acuzația adusă unuia dintre inculpați se fundamentează, între altele, pe raportul de constatare tehnico-științifică ce a concluzionat că identificarea, în substanța vegetală care a fost ridicată de la locuința inculpatului, a unui compus din categoria celor cu efecte psihoactive s-a realizat pe baza datelor din literatura de specialitate, acesta neputând fi confirmat din lipsa materialelor certificate.

Raportat la modul în care a fost formulată întrebarea, precum și la situația premisă ce a determinat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se impune a se preciza faptul că rolul practicii și al literaturii de specialitate este acela de a oferi repere instanțelor de judecată în ceea ce privește modul de aplicare a legii, cu precizarea expresă că adoptarea unei soluții este atributul exclusiv al judecătorului ce trebuie să rezulte din aplicarea corectă și concretă a legii în baza probelor legal administrate în cauză și care trebuie să transpară pe durata întregului proces penal.

Faptul că în actul de sesizare al instanței s-a făcut referire la împrejurarea că substanțele psihoactive ce au fost descoperite asupra unuia dintre inculpați au fost identificate pe baza datelor din literatura de specialitate nu reprezintă o veritabilă chestiune de drept de care să depindă soluționarea pe fond a cauzei, ci de interpretare și coroborare a probelor administrate în cauza pendinte, având ca finalitate obținerea unei soluții pe fondul cauzei.

Față de aceste considerente, Înalta Curte de Casație și Justiție nu va proceda la analiza pe fond a chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, urmând a respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală în Dosarul nr. 602/221/2013 privind pronunțarea unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1. „în analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, raportarea la prevederile Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului UE și la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol este suficientă pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive, în condițiile în care Legea nr. 194/2011 nu face nicio trimitere la decizia și rapoartele menționate.”;

2. „în analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive este obligatorie urmarea procedurii prevăzute de art. 6 și 7 din Legea nr. 194/2011, aplicabilă în situația autorizării operațiunilor cu acest tip de produse.”

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 475 și art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală în Dosarul nr. 602/221/2013 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1. „în analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, raportarea la prevederile Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului UE și la anexele acesteia, respectiv la rapoartele anuale ale EMCDDA Europol este suficientă pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive, în condițiile în care Legea nr. 194/2011 nu face nicio trimitere la decizia și rapoartele menționate.”;

2. „în analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011, pentru a stabili caracterul unui produs de a fi susceptibil să aibă efecte psihoactive este obligatorie urmarea procedurii prevăzute de art. 6 și 7 din Legea nr. 194/2011, aplicabilă în situația autorizării operațiunilor cu acest tip de produse.”

Pronunțată în ședință publică astăzi, 25 ianuarie 2017.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Manuela Maria Pușcă

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

